

Вільгельм Буш.

СПІВОМОВКИ.

Mr. M. Kornlenko
30. 1st. Ave, WARRAWONG,
N. S. W. 2502

❖ ДІТОЧА БІБЛІОТЕКА. ❖

Книжечка 2.

Вільгельм Буш.

СПІВОМОВКИ.

На українську мову перелицював

Ярослав Вільшенко.

Накладом Української Книгарні „ГОВЕРЛЯ”
41 E. 7th St., N. Y. C.

Printed in the United States of America.

1952

В „ГОВЕРЛІ“

ЗАКУПИТЕ НАЙКРАЩЕ І НАЙДЕШЕВШЕ НАСТУПНЕ:

A. Платівки (Рекорди) Олексина: 10 штук, у тому: гопак, колодийка, козачок, 3 танга, гарні вальчики й, польки, весільні, гумористичні й ін. (оркестра і голос.), все за ---\$		9.30
Платівки з України: 10 штук, хоріві, дуети, квартети, солоспівні укр. нар. пісень, бандура, тощо, всі оригінальні за		10.00
Платівки вид. АРКА в Канаді, нові, 6 штук найкращих танг, фокс-троти, укр. вальчики (оркестра і голос) за ---		8.10
Альбом укр. нар. пісень, хору „Кобзарів“, 3 незбивальні платівки, за		4.25
20 найкращих танців, польки, вальчики, фокс-троти, гуморист., весільні, оригінальні, не підроблені, всі разом з пересилкою		9.30
B. Чарторийський: Від Сяну по Крим		2.00
д-р Русов: Душа народу і Дух Нації		1.25
М. Гоголь: Тарас Бульба і Ніч проти Різдва, обі за		2.00
П. Куліш: Чорна Рада, ілюстроване		2.00
В. Мартинець: Від УВА по ОУН		3.00
О. Панейко: Укр. Стенографія		2.00
д-р Раковський: Зоологія		1.00
Ю. Тарнович: Ілюстров. Історія Лемківщини		2.00
Українське Малярство (19картин і текст) за		6.00
Співаник УПА		2.00
B. Подвезько: Англо-Укр. словник (50 тис. слів) за		4.50
Захарків: Англо-Укр. словник		1.50
Захарків: Укр. Англ. словник		1.00
Н.Н.: Укр.-Англ. і Англ.-Укр. словник (кишенковий)		1.25
Уманець: Російсько-Укр. словар, опр.		5.00
Орел: Правописний Словник		1.00
Г. Взірці до вишивок Рогозинського		1.50
Взірці проф. Січинського		1.00
Взірці Крука		1.00
Г. Читанки: 1, 2, 3, 4 по \$1.00. V-a		1.50
Укр.-Англ. Кухарка		2.00
Мапа України (колорова)		.50
Три портрети (Шевченко, Франко і Нац. Тризуб) разом		1.00

Купуйте, замовляйте:

“HOWERLA”, Ukrainian Book Store

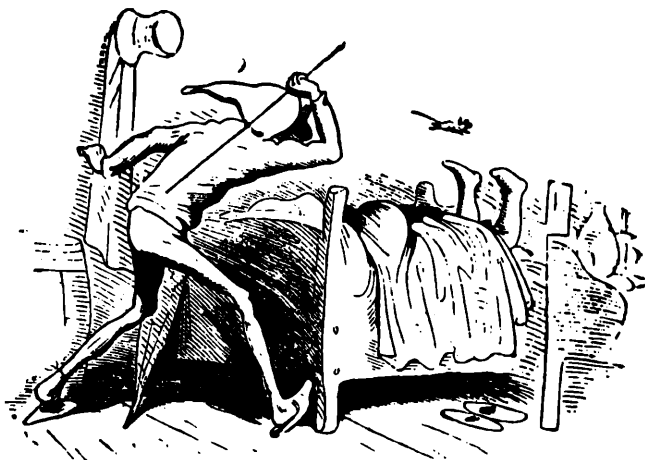
41 East 7th Street

New York 3, N. Y.

Мишка-Шкребетушка.

Край вікон бродить сон,
Шле дрімоту на повіки,
Та вертяться і не сплять
Доктор Клявдій й пані Вікі:
— Чуєш? Щось шкреботить!
 Чи душа це, чи миш?!
— Чую вже! Тихо, цить!
— Я думала, що ти спиш...

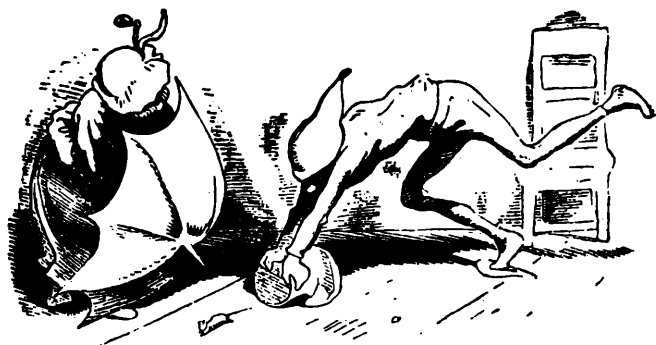
Хоч старик не привик,
Скочив, в руки хап тростину,
Але мишка в гору смик,
Доктор Клявдій гуп в перину.
— Що, старий?! Ти здурів?!
Де ти беш?! Яж не миш!
— Миш я вбити хотів,
Я думав, що ти спиш.

Мелькнув хвіст, на поміст
Мов стріла побігла мишка,
Доктор аж під ліжко вліз,
Пані Вікі гоп із ліжка...

— Ну, тепер разом ми
Чейже зловимо миш...

— Бий, бий, бий! Бий, лови!
Згризла нам свіжий книш!

Що робить? Що чинить?
Пані Вікі парасолю,
Доктор хоп шапку в мить
Бідній мишці на недолю.

— Пострівай, уважай!
В шапку зловлю її,
Лиш сюди наганяй!
— Ба! Втекла вже тобі...

Та диви: з голови
Впала докторови шапка,
Миш побігла туди,
Буде з шапки добра лапка.
— Тихо, цить! Тихо, цить!
Мати будемо миш,
Тільки в шапку вбіжить,
— Ну, дістане за книш!

В шапці миш! Звинно лиш
Треба шапку ухопити
І стиснути де отвір,
Тай убити, чи втопити?
— Є вже, є! Є, вже є!
— Зараз в кадку її!
— Найдеш смерть круть-чи верть,
— Найдеш смерть у воді!

У куті в самоті
Кадка вже здавна стояла,
Не було пива в ній,
Лиш водиці трошки мала.
— Ну кидай, та вважай,
Щоб тобі не втекла!
Зверха накривку дай!
— Це вже справа моя!

Раз, два, три і диви
Вкинув доктор мишку в кадку,
Ще і з верха накрив,
Найдеп смерть там мишко-сватку!
— Глянь-но, глянь: крізь отвір
Мишка знов утекла!
Ще втече нам на двір!
— Десь нема, десь нема!

Але миш кріпко лиш
Учепилась пані Вікі
До нічного чіпця
Тай не думала про втіки.
— Тихо цить, тихо цить,
На твоєму чіпці
З заду мишка сидить,
Зараз цапну її.

І зділав як сказав,
Але мишка не дрімала:
Хап докторський палюх,
Тай кусала, ах кусала!
— Вже держи, не пусти!
Коб пустила мене!
— В-мидницю налляю води,
Мишці смерть тут буде!

Та овва! Миш втекла,
Доктор Клявдій в скоч за нею,
Стіл і крісло беркйць,
Паню Вікі змив водою.
— Боже, Боже, це що?!
Пішло в нівець усе,
Пішла ніч ні за що,
А та миш Бог зна де!...

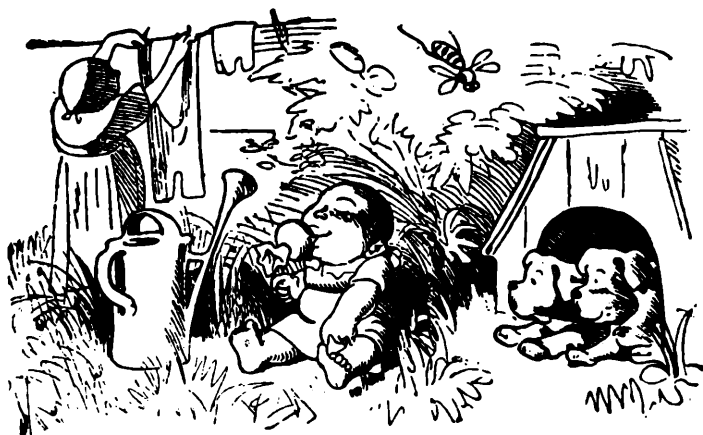
А та миш в гору лиш
Утекла тай дулю тиче
І сміється у кулак
Тай до них на голос кличе:
— Любе панство мое,
Здоровенькі були,
Вже дванадцята бе,
Мишці час до нор!

Жвач.

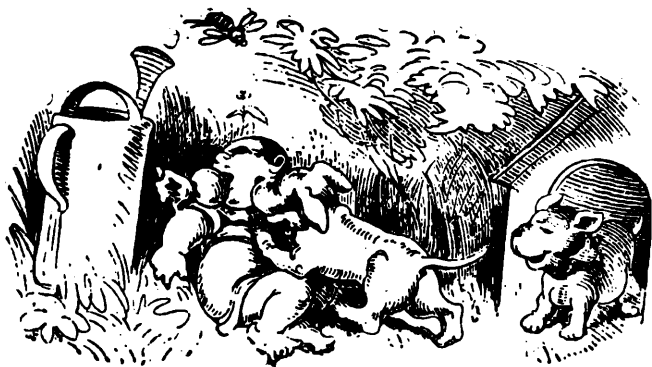
„Ось тут маєш солоденьке,
Сси та й сиди тихо,
Я йду в потік шмаття прати!“
Сказала Гриниха.

Василькові, жвач смакує,
Ссе тай не зважає,
Як із буди дві собаки
На це споглядає.

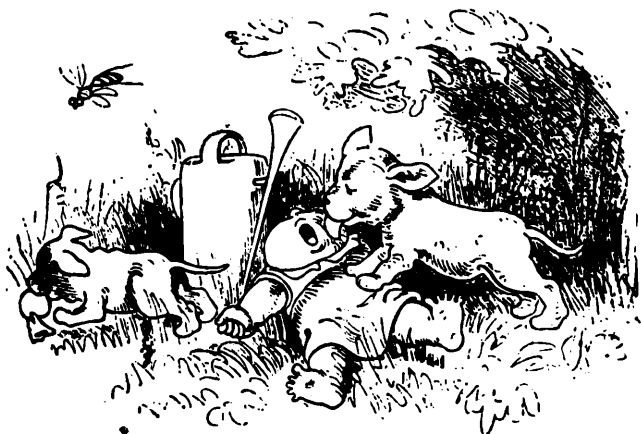
Пальцем в носі забавляєсь
Василько маленький,
Аж ось оса надлітає,
Де жвач солоденький.

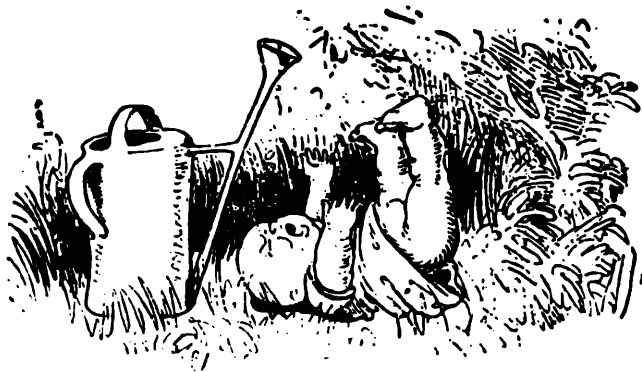
А тут Мудик уже лізе
До хлопця близенько,
Вже лапки на нього ставить,
Ласиться гарненько.

Аж нараз як не ухопить
Від Василька жвачик,
Покотився Васильцуньо,
Наче той копачик.

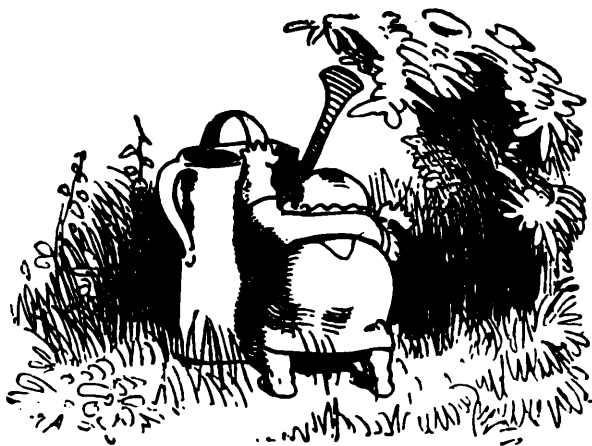
Ось і Пуцик надбігає
Й на Васильця скаче,
Лижє пильно його личко,
А він бідний плаче.

Плаче бідний тай ридає —
Як тут не ридати?
Мав солодкий жвачик в роті,
Вже нема що сосати.

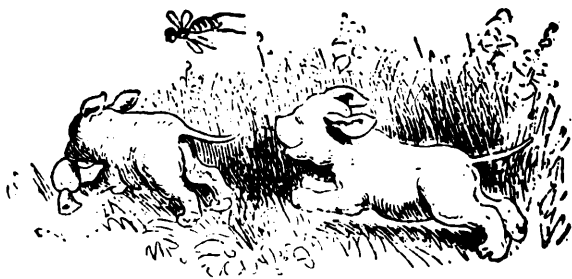
Втихомирився Васильцьо
Тай правцює рачки,
Між травою-осокою —
Аж до піддівачки.

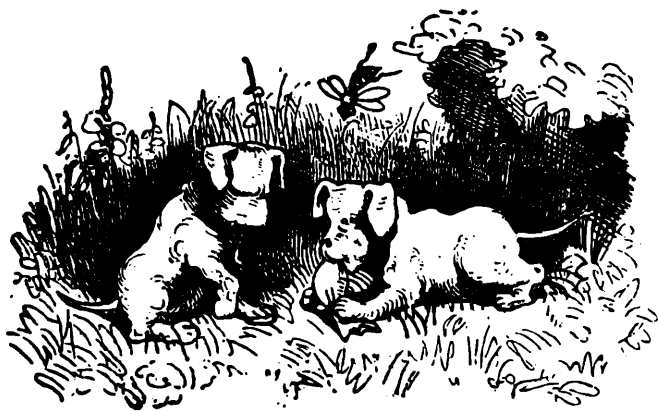
Він цікавий заглянути,
Що там в середині:
„Може там що солоденьке?“
Думаєсь дитині

• Та даремні його труди,
Цього там не має —
Ще й коновка вивертаєсь,
Його обливає.

А тимчасом хитрий Муцик
Із жвачем тікає,
Цуцик за ним підбігає,
За хвостик хапає.

Дігнав, кинувся і вирвав,
Сів тай почав ссати:
Мусить Муцик ізосою
Лиш слинку ковтати.

Але Муцик надумався:
„Як оное віддати?“,
І кинувся до Пуцика
Жвачик відібрати

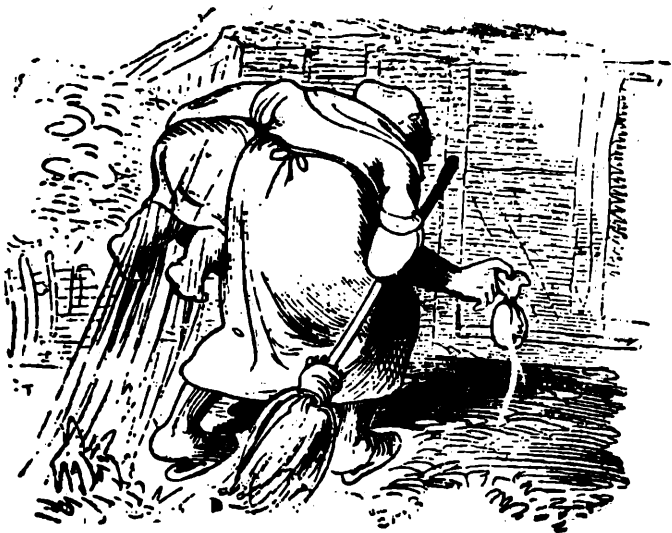
Але й оса заважала
Соподке пізнати,
Ужалила Пуца й Муца —
Мусіли тікати.

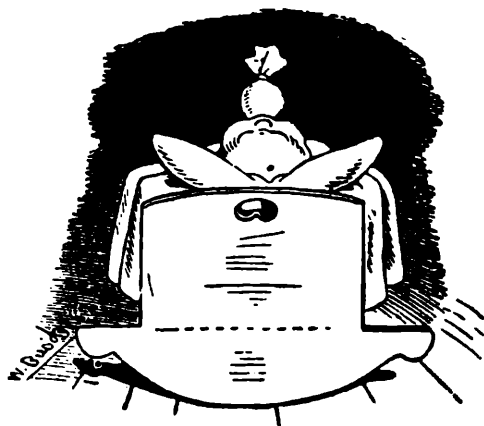
І так оса побідила
Тай на жвачик сіла
І солодість з нього пила,
Кільки вахотіла.

А тимчасом уже мати
Сюди повернула,
Вдарила осу мітлою
Й оса мов не була.

Потім Василька під паху
Мати ухопила,
І понесла його в хату
Й жвача не лишила.

Як принесла вже до хати,
Дала до коліски,
Знов Василько ссе завзято,
Аж надулиось піски.

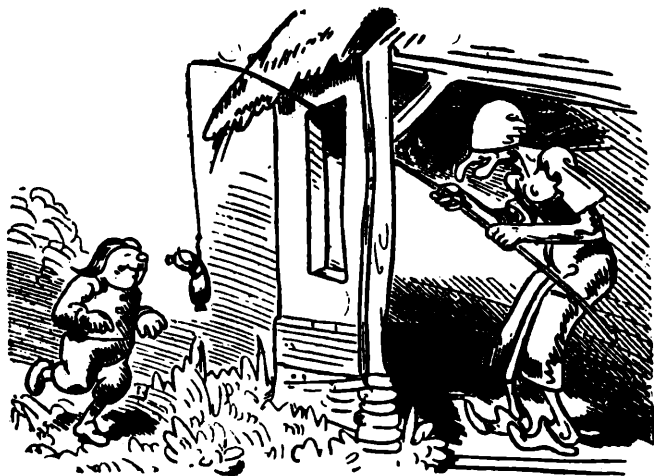
Укараний ласун.

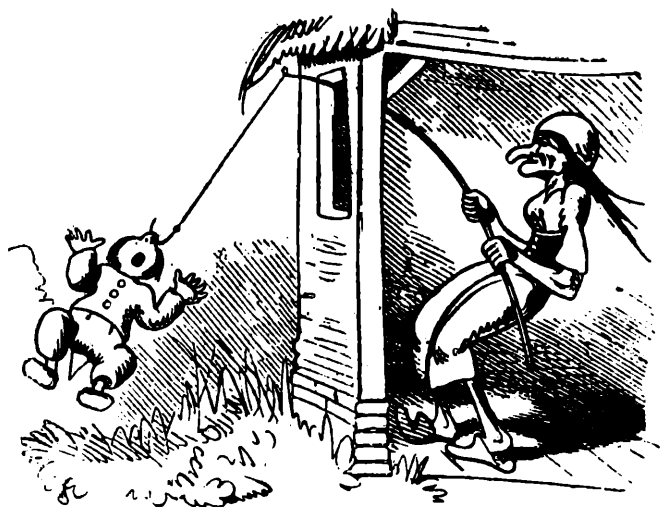
Наш Івасик Покутасик
Ласує без впину,
Хоч сестричка Ганя радить
Йому, щоб покинув.

Але кара не далеко.
Ой, іде вже мати,
Іде в буком, треба скоро
Тікати із хати.

Аж до хати чарівниці
Добіг наш Івасик:
Глиц, аж висить там ковбаска.
Зрадів Покутасик.

А тимчасом гачок вудки
Чіпився до нєзз,
Чарівниця в хату тягне,
А Івась гопоcить.

Затягнула тай узяла
Прут якийсь у руки,
Думав Івась: „Буде бити,
Не минути муки“

Та вона його
не била,
Лиш так за-
махнула
Івасика ма-
лого
В овинку по-
вернула.

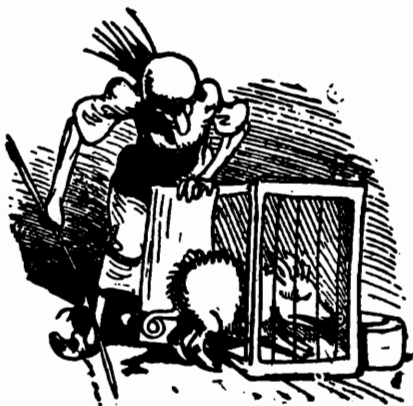
Насамперед він
годову
Враз дістав із
рилом.
І той хвостик
від сорочки
Йому покрути-
ло.

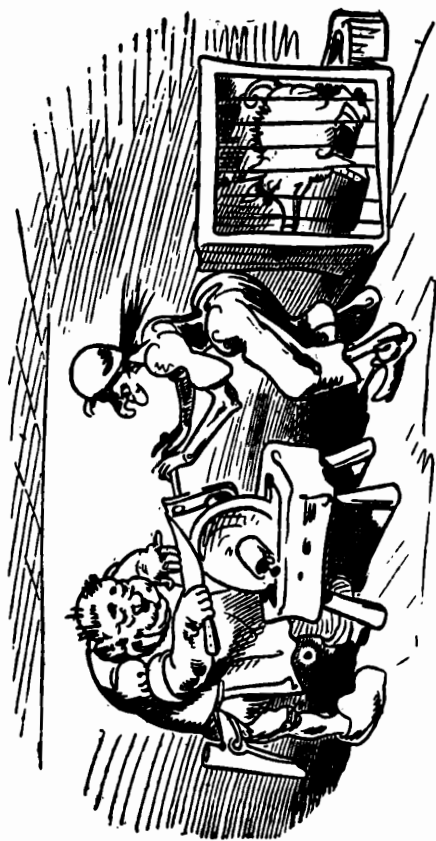

Так поволи ці-
ну свинку
З Івасязробила.
Що то може ча-
рівниця,
Яка в неї сила.

Потім взяла тай
Івася
У коець загна-
ла:
„Буде з нього
гарне м'ясо,
Досить буде й
сала..

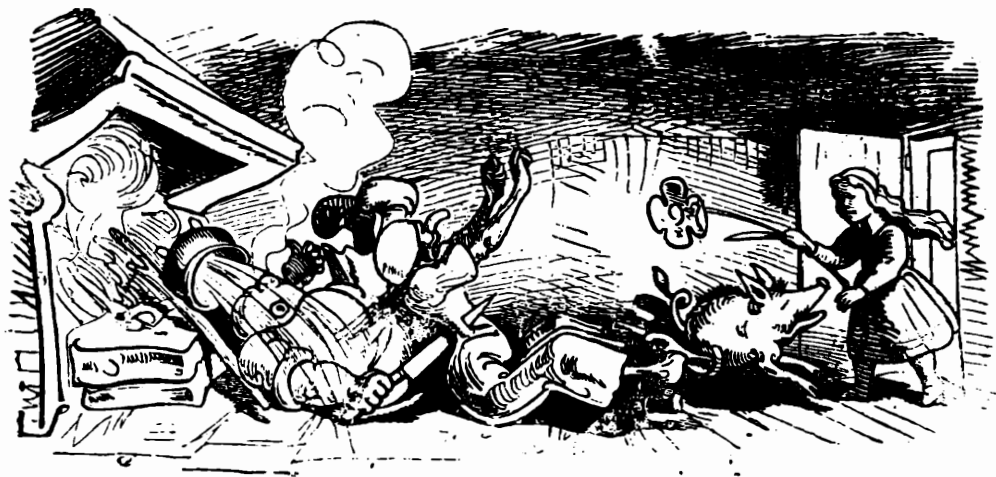
Вже чоловік чарівниці
Взяв ніж на точило —
Дивиться Івась із койця:
„Ратуї, Божа сило!“

А тимчасом Ганусечка
Вийшла ранком з хати,
Найшла квітку Трилешійку:
Йде брата шукати!

Вже Івася чарівниця
За хвіст витягає,
А чоловік її лютий
Гострий ніж тримає.

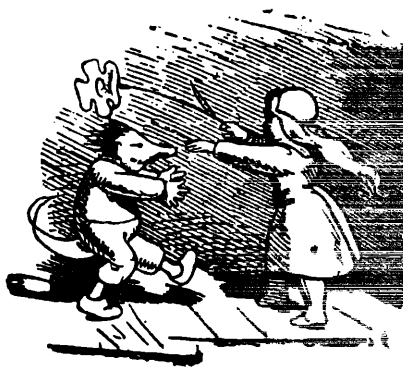

Аж вбігає тут Гануся,
Брат в двері пустився,

Чарівниця на ніж впала,
Чарівник спалився.

А сестричка Ганусечка
Тепер добре дбала,
В гору квітку Трилелійку
Над братом підняла.

В одній хвилі замінила
Свинку на Івася,
Ось на ві що мала квітка
Ганусі здалася.

Обнялися брат з сестрою,
Став Івась казати:
„Вже не буду я ніколи
Більше ласувати!“

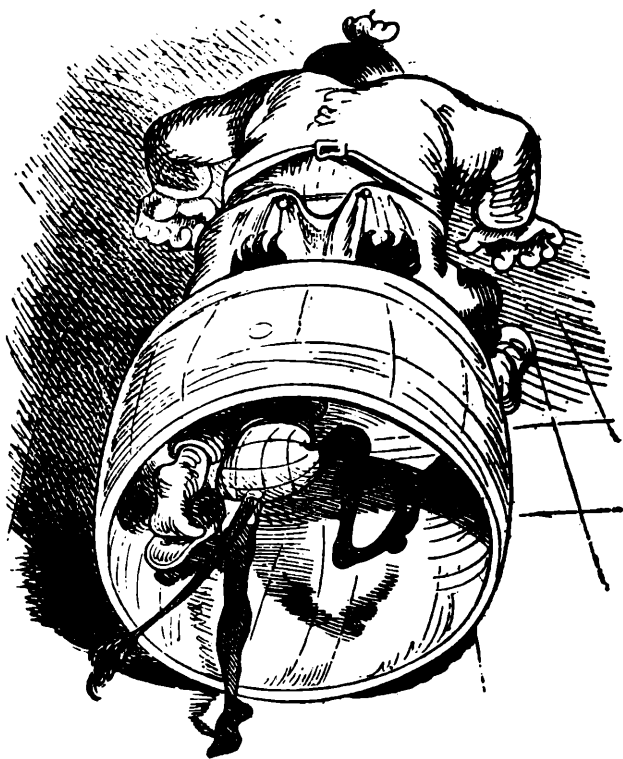
Чорт і коваль.

Коваль кує залізо:
Дзень, дзень, дзень, дзень, дзень, дзень,
Аж з пекла чорт вже лізе,
Хоч білий ясний день...

Коваль покинув молот,
В страху ногам дав знать,
На душі в чорта голод,
Хотів старого взять.

В пекольную безодню
Не хоче йти коваль
І крізь порожню бодню
Тікає ген у даль.

У кузню знов дістався
Тай біля шруби сів,
А чорт його допався
І брати знов хотів,

Коваль мерщій звернувся
Тай шрубѹ закрутив,
Чортяка і не зчѹся,
Як в шрубѹ нїс втопив.

Потім коваль кліщами
За ухо чорта взяв,
Аж всіми голосами
Ревів чорт і ричав.

Дав чорта на ковало,
Бив молотом коваль,
Що чортом аж кидало,
Аж розцеклася сталь.

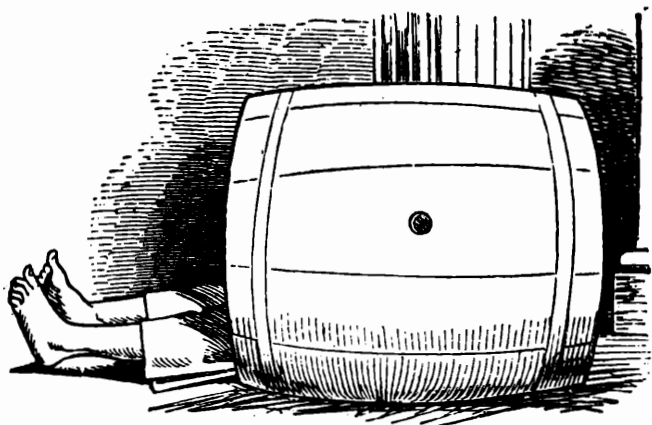
А на кінець кліщами
Хвоста йому відтяв:
Знай, чорте, з ковалями
Щоб більш не жартував.

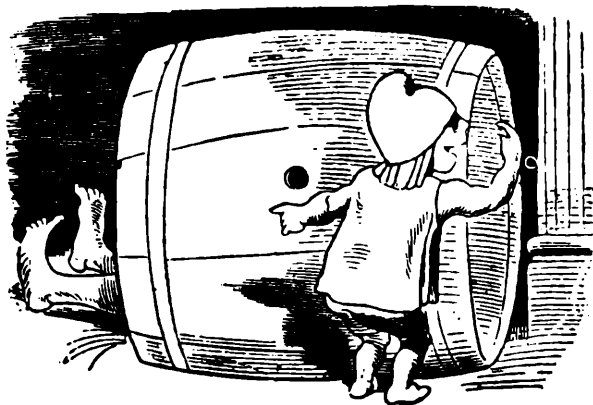
На втіхоньку для гостей
Коваль на цвях дав хвіст,
У пекло чорт безхвостий
Шмагнув попід поміст.

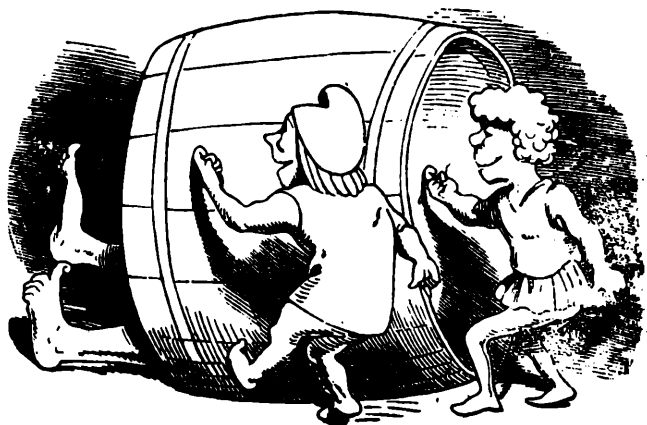
**Фільософ Діоген
і збиточники з Коринту.**

У задумі важкій
Діоген раз сидів,
В бочці тіло старе
В теплі сонячка грів.

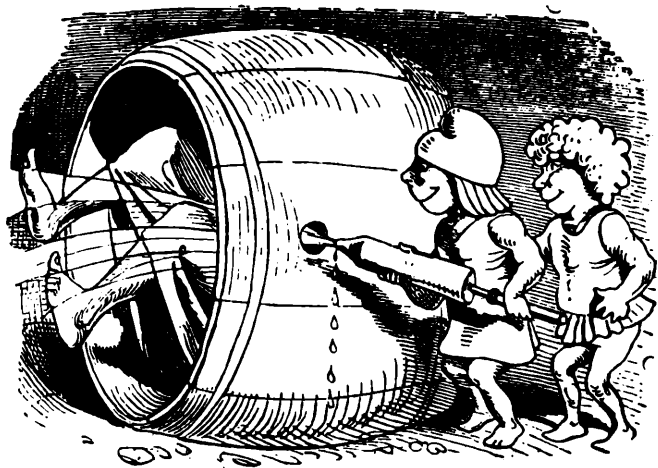
Аж збиточник малий
З міста тут прибіга
Й кличе друга свого:
„А ходи-но сюди!“

Стали близько оба
Тай не жалують рук
Сильно в бочку в одно:
Стук і стук, стук і стук!

З бочки наш філософ
Гровить пальцем на то
Тай кричить, не мовчить;
„А це що, тай на що?!”

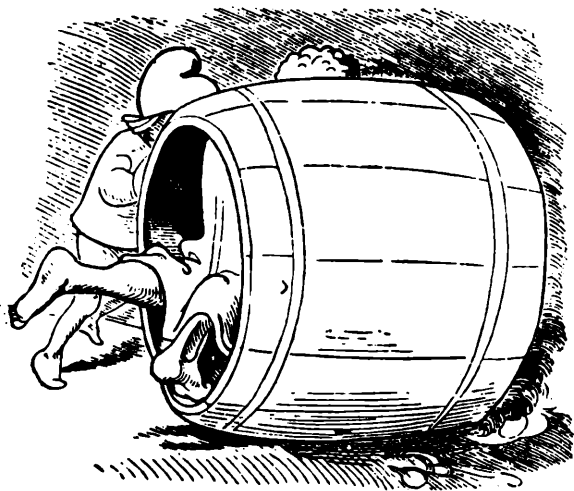
А збиточник один
Десь вже сикавку взяв
Тай у бочку її
Без надуми запхав.

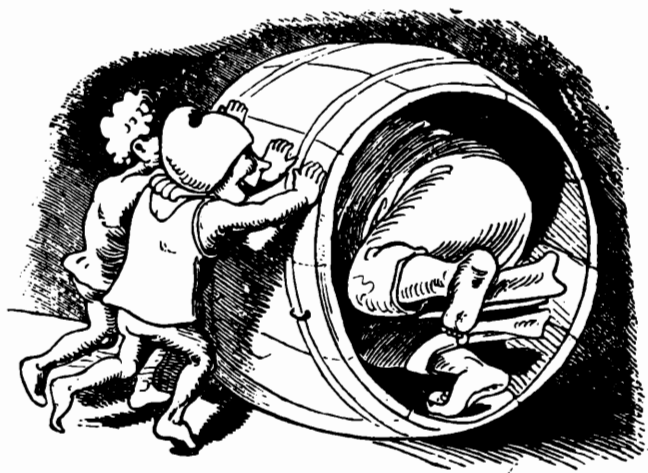
Старець мокрий увесь,
Цілий зимном проник,
А збиточники оба
Ще показують язик.

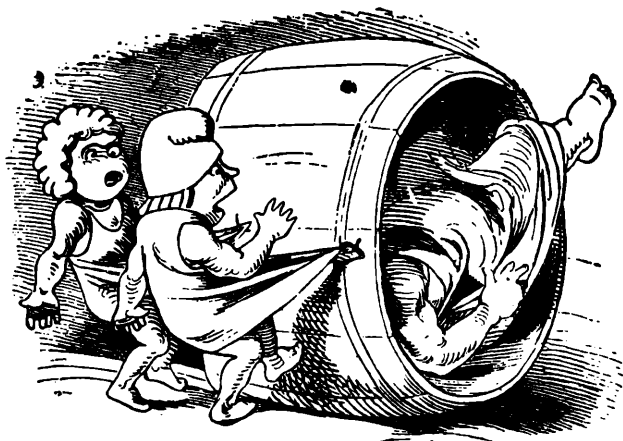
Осушився старець,
Знов у бочку ляга,
Та край бочки вже знов
Ті збиточники два.

Нуж котити ї
Із горба аж ген-ген...
„Стій, ах стій!“ із нутра
Так кричить Діоген.

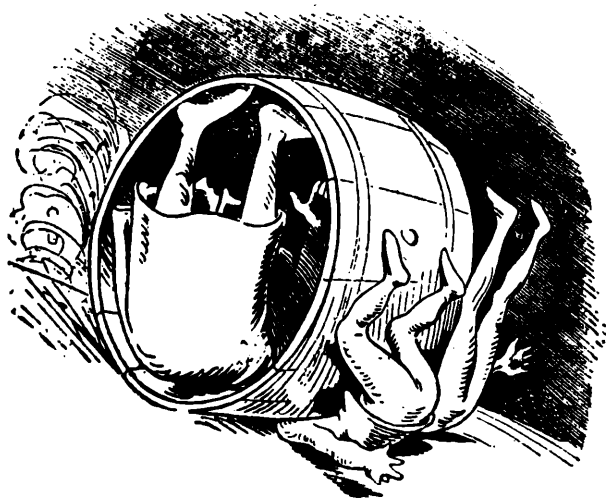
Голова у старця
Вся вже ходором йде,
Та стривайте, ось-ось
Псоті кара буде!

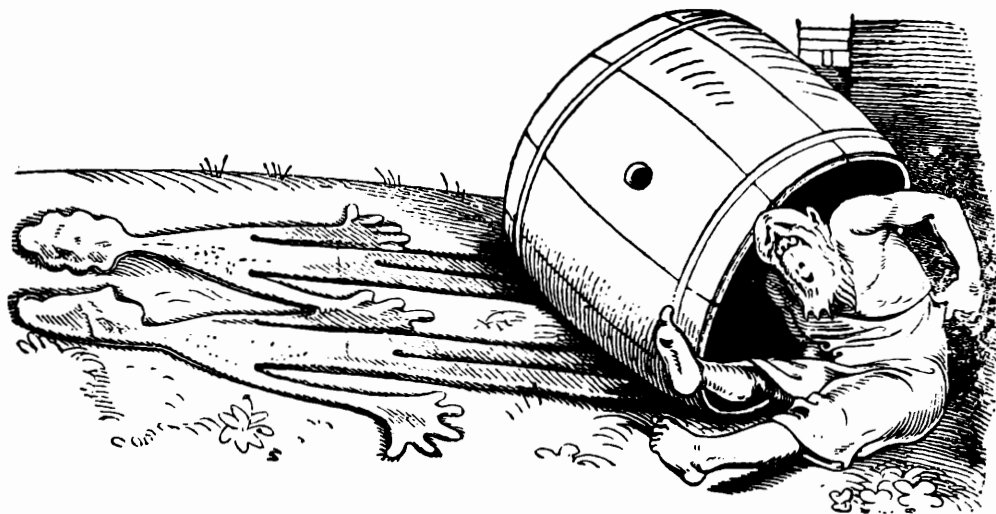
Сорочки за гвіздки
Зачіпилися враз
І ось тут, так ось тут,
Улопці, кара на вас!

І збиточники два
Разом вдарили в плач,
Та дарма: тепер їм,
Чорний, кручку, закріч!

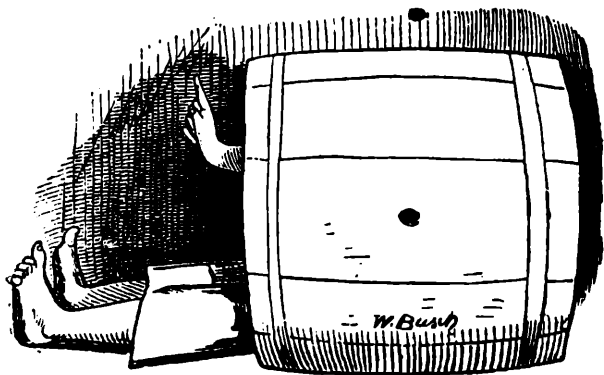

Що тут крик, що тут плач, .
Тут усе вже дарма!
Вже під бочку ідуть
Ті збиточники два!

Розтачала вже їх
Зовсім бочка обох,

Мов медяники два
Вже лежать тутки, ох!

Діоген лиш підняв
З бочки палець на не
У гору тай сказав:
„Все з такого таке!“

ЗМІСТ:

1. Мишка- шкребетушка	3–14
2. Жвач	15–27
3. Укараний ласун	28–40
4. Чорт і коваль	41–49
5. Діоген і два збиточники	50–63

Mr. M. Kornilenko
30. 1st. Ave, WARRAWONG.
N.S.W. 2502